

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร โดยย่อ

ครั้งที่ ๒๒/๒๔๗๗ (วิสามัญ) สมัยที่ ๒

วันพฤหัสบดีที่ ๒๖ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๗

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๓๗ นาฬิกา

เมื่อสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ประธานสภา ฯ ได้กล่าวเปิดประชุมและเสนอให้ที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมสภา ฯ ครั้งที่ ๑๕, ๑๖ และ ๑๗/๒๔๗๗ (วิสามัญ) สมัยที่ ๒ มีสมาชิกขอให้เดือนการรับรองรายงานครั้งที่ ๑๖ ไปในคราวประชุมคราวหน้า

ที่ประชุมอนุมัติ เป็นอันว่าที่ประชุมได้รับรองรายงานการประชุมครั้งที่ ๑๕ และ ๑๗/๒๔๗๗ (วิสามัญ) สมัยที่ ๒

ประธานสภา ฯ อนุญาตให้สมาชิกสภา ฯ ตั้งกระทู้ถามรัฐบาลได้ตามลำดับ คือ

๑. นายฮั่ว ตามไท ผู้แทนราษฎรจังหวัดกำแพงเพชร ตั้งกระทู้ถามว่า ได้มีชาวตั้งฉ่า ในการที่กรมสรรพสามิตฯ จับฝิ่นเถื่อนรายใหญ่ ๒๐๐,๐๐๐ ตำลึงเศษเมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๗ นั้น รัฐบาล

ใ้ถูกดัดนิบาตชาติปรับเป็นจำนวนเงินทดยกด้านบาทนั้นเป็นความจริง
หรือไม่

ทรงพระประชุมนุชกรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่าง
ประเทศตอบว่า ตามข่าวเด่าดื้อนั้นไม่มีมูลแห่งความจริง ทั้งใน
อันเท็จจริงและในข้อกฎหมาย ในข้อเท็จจริงนั้น รัฐบาลขอยืนยัน
ว่ามีได้จ่ายเงินค่าปรับแม่แต่ให้น้อยให้แก่ด้นนิบาตชาติหรือแก่ประเทศ
ใดๆเลย ในข้อกฎหมายนั้น ด้นนิบาตชาติไม่มีอำนาจปรับประเทศ
ใดๆเลย ทติกาต้นนิบาตชาติข้อ ๑๖ (๕) มีความว่า “ดมาชิก
ต้นนิบาตชาติประเทศใดจะเมิดกติกาของต้นนิบาตข้อใดแล้ว อาจถูก
ประณตไม่ให้เป็น ดมาชิกต้นนิบาตชาติอีก ต่อไปได้ โดยมีมติ ของคณะ
มนตรี ซึ่งผู้แทนของบรรดาต้นนิบาตอื่น ๆ ทั้งหมดที่มีผู้แทน
กณมนตรีเห็นชอบแล้ว” ข้อนี้ด้อให้เห็นได้ว่า ด้นนิบาตชาติไม่มี
อำนาจปรับประเทศใดที่เป็นดมาชิกได้เลย แม้กระนั้นก็ดี ประเทศ
ดยามณ์ไม่เคยจะเมิดกติกาด้นนิบาตชาติ กอกรกดับเน็นตรงกันข้าม
บรรดาต้นนิบาตได้ปฏิบัติตามกติกาด้นนิบาตขลติด้อมมา ในเรื่องการ
คลนี้เน็น ทติกาของต้นนิบาตชาติข้อ ๒๓ มีความว่า ดมาชิก
ต้นนิบาตชาติจะด้อมอบให้ต้นนิบาตชาติควบคุม ถ้าประเทศใดไม่ยอม
ให้ต้นนิบาตชาติควบคุม จึงจะทำผิดกติกา แต่ประเทศดยามณ์นั้นได้ยอม
ให้ต้นนิบาตชาติควบคุมตลอดมา ได้ใช้เน็นภาคเน็นแห่งอนุสัญญาต่างๆ

อันเกี่ยวกับเรื่องฝิ่น ประเทศสยามไม่ได้ขจัดขึ้น ไม่ได้ทำผิดกติกา
รัฐบาลขอให้ท่านระมัดระวังว่า ประเทศสยามได้ยอมเสียสละเงิน
รายได้ที่เคยได้จากอากรฝิ่นปีละมาก ๆ โดยยอมจำกัดการค้าฝิ่น ข้อ
นี้เช่นพะยานอยู่ชัด ๆ ว่า ประเทศสยามได้ยอมเสียสละอย่างมากมาย
เพื่อหาชื่อเสียงในการกำจัดการค้าฝิ่น ประเทศสยามได้ปฏิบัติตาม
ความตกลงว่าด้วยการค้าฝิ่นอย่างเคร่งครัด และทำกันเอาจริง ๆ ที่
เดียว กล่าวได้ว่าไม่ยิ่งหย่อนกว่าประเทศอื่นเลย ตามข้อตกลง
เรื่องการค้าฝิ่น ไม่ใช่เรื่องกติกานั้น เมื่อมีการจับฝิ่นได้นั้น
ประเทศสยามก็ รายงานต่อ คณะกรรมการที่ ปรึกษาการ จับฝิ่นและยา
เสพติดเพื่อทราบ และตามข้อตกลงว่าด้วยการค้าฝิ่นดังกล่าวแล้ว
นั้น กรรมการที่ปรึกษาเรื่องฝิ่นเป็นผู้ สอบสวนข้อความต่าง ๆ เพื่อ
รายงานแก่คณะมนตรีของสันนิบาตชาติ ฉะเพาะการจับฝิ่นรายใหญ่
ประเทศสยามก็จะชี้แจงข้อความต่าง ๆ เกี่ยวแก่การที่ได้ปฏิบัติไปเมื่อถึง
คราวประชุมกรรมการ ถ้าคำชี้แจงของเราเป็นที่พอใจคณะกรรมการ
เรื่องก็เป็นอันยุติ ถ้าคณะกรรมการไม่พอใจก็ย่อมจะร้องขอให้รัฐบาล
สอบสวนข้อความเพิ่มเติม เมื่อการสอบสวนถึงที่สุดแล้วได้ผลอย่าง
ใด คณะกรรมการก็รายงานคณะมนตรีสันนิบาตชาติ ๆ ก็วินิจฉัย
ลงมติรับรองรายงานคณะกรรมการนั้นหรือไม่เท่านั้น ไม่ใช่การ
ปรึกษาโทษ หรือเป็นเรื่องปรับ รายงานของคณะกรรมการเป็น

รายงานที่กล่าวในทางศีลธรรม ไม่มีสถิติลงมติปรับใหม่รัฐบาล
ประการใดเลย บทปรับใหม่ไม่มีว่าด้วยการค้าฝิ่น ทางบังคับที่
ต้นนิบาตอาศัยในเรื่องฝิ่นไม่ใช้การคัดสมาชิก ออกจากต้นนิบาตชาติ
เพราะเราทำถูกกติกา คือยอมให้ต้นนิบาตชาติควบคุมการค้าฝิ่น
แล้ว และไม่ใช้การปรับใหม่ เพราะต้นนิบาตชาติไม่มีสถิติ
ต้นนิบาตชาติอาศัยการเผยแพร่ให้บรรดาประชาชนแห่ง โลกทราบข้อ
เท็จจริง เหนือคิของมหาชนแห่ง โลกซึ่งเป็นไปในทางศีลธรรม เป็น
เครื่องเหนี่ยวรั้งให้ประเทศที่เป็นสมาชิกประพฤติไปในทางที่ดีและที่
ถูก. สรุปความ รัฐบาลขอยืนยันว่า ชาวดือนั้นปราศจากมุกตังใน
ข้อเท็จจริงและในทางกฎหมาย

๒. หาดวงฉันทนคดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดพังงา ตั้งกระทู้ถามว่า
โดยความจริงแต่ก่อนรัฐบาลได้ผ่อนผันให้ราษฎรคนจน ซึ่งมีอาชีพ
ร่อนหาแร่ ขออนุญาตร่อนหาแร่ต่อคณะกรรมการอำเภอเป็นระเบียบ
ตลอดมา ต่อมาเมื่อเดือนธันวาคมปีถึงงวดโควตาที่ ๓๐ พ.ศ. ๒๔๗๘
คณะกรรมการจังหวัดพังงาเปลี่ยนระเบียบการใหม่ให้ราษฎรคนจนขอ
อนุญาตร่อนหาแร่ต่อกองที่ดินและโลหกิจจังหวัดโดยตรง ย่อม
ลำบากเดือดร้อน กับ คนจนซึ่ง จะต้องเสีย ค่าพาหนะ และค่าใช้จ่ายอื่น
อย่างยิ่ง ทั้งอาจให้เขาเหล่านั้นเข้าใจผิดว่ารัฐบาลคัดอาชีพของเขา
ราษฎรชาวจังหวัดพังงาจึงได้ยื่นเรื่องราวร้องทุกข์ต่อข้าพเจ้า ๆ ได้ตั้ง

เรื่องราชขอความผ่อนผันเช่นเคยมายังรัฐมนตรีเกษตราธิการแล้วเมื่อ
เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. ๕๕ ข้าพเจ้าก็ได้เตือนรัฐมนตรีอีกก็ยังไม่ตอบ
หลักฐานเรื่องนี้ได้ปรากฏอยู่ที่กระทรวงเกษตราธิการแล้ว เวदान
สภาพของราษฎรคนจนซึ่งมีอาชีพร่อนหาแร่กำลังได้รับความเดือดร้อน
อยู่ ขอทราบว่ามีรัฐบาลจะผ่อนผันให้ราษฎรขออนุญาตร่อนแร่ต่อ
คณะกรรมการอำเภอตามที่เคยผ่อนผันมาแล้วได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้
เพราะเหตุใด

หัดวงอรรถสารประสิทธิ์ เดชานุกาญรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
เกษตราธิการตอบว่า การยื่นเรื่องราชขอรับใบอนุญาตร่อนแร่
ตาม มาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติการทำเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๔๖๓
กำหนดให้ยื่นต่อพนักงานที่ดินและโลหกิจประจำจังหวัด และรัฐบาล
นั้นนโยบายอยู่ว่า จะออกใบอนุญาตร่อนแร่ให้เฉพาะผู้ที่ยากจน
ไม่มีอาชีพอื่นเท่านั้น แต่การที่คณะกรรมการจังหวัดพังงาเคยผ่อนผัน
ให้ยื่นต่ออำเภอได้นั้น ก็เพื่อความสะดวกแก่ราษฎร แต่ต่อมา
ปรากฏว่าการที่ผ่อนผันให้เช่นนั้น เกิดความเสียหายขึ้น คือเจ้าหน้าที่
ทางอำเภอมีงานอื่นอย่างเหลือมืออยู่แล้ว . ไม่อาจจะควบคุมการขอ
อนุญาตให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลได้ และอีกประการหนึ่ง
โควตาที่รัฐบาลสงวนไว้สำหรับการอนุญาตประเภทนี้ก็มีอยู่โดยจำกัด
ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องควบคุมการ อนุญาตให้เป็นไปตามนโยบายดัง
กล่าวแล้ว

๓. หดวงศรัปประกาศ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ ตั้งกระทู้ถามว่า

๓. อาศักยกฎหมายอะไรที่ให้อำศาลแฉะรองอำศาลชั้นหนึ่ง บัดตั้งพิจารณาความ

๒. ที่อำศาลแฉะรองอำศาลหนึ่งบัดตั้งกหนดชื่อเป็นองค์คณะด้วยหรือไม่

เจ้าพระยามหิธร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมตอบว่า การที่ให้อำศาลแฉะรองอำศาลชั้นหนึ่งบัดตั้งจุดคำพะยานนั้น อาจเป็นได้โดย

๓. ผู้พิพากษาไม่ถ้ามารจนหนึ่งบัดตั้งพิจารณาให้ครบองค์คณะ ซึ่งผู้พิพากษาหนึ่งพิจารณาตัดสินมีอำนาจเชิญบุคคลที่มีลักษณะดังกล่าวไว้ใน มาตรา ๒๓ แห่งพระธรรมนูญศาลยุติธรรม ซึ่งอาจรวมถึงอำศาลแฉะรองอำศาลชั้นหนึ่งเป็นตำรวจผู้พิพากษามาตราหนึ่งได้

ในกรณีเช่นนี้อำศาลหรือรองอำศาลนั้นย่อมถือเป็นองค์คณะด้วย หรือ

๒. เนื่องจากพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตุลาการ พ.ศ. ๒๔๗๗ มาตรา ๓๘ ให้ตั้งผู้พิพากษาฝึกหัดจากอำศาลให้เป็นเนติบัณฑิต ฉะนั้นเพื่อเตรียมอำศาลแฉะรองอำศาลผู้เป็นเนติบัณฑิตให้คั่งของแฉะดั่ง ตามที่เป็นมาแต่จึ่งได้เคยจัดให้อำศาลแฉะรองอำศาลชั้นหนึ่งบัดตั้งจุดคำพยานตาม โอกาสที่จะทำได้ โดยไม่ให้เสียงานในหน้าที่ของผู้หนึ่ง อย่างไรก็ตามก็ อำศาลแฉะรองอำศาลนั้นไม่มีอำนาจเต็มอย่างผู้พิพากษา การที่เข้าไปตั้งของผู้พิพากษาหนึ่งแฉะดงนามกำกับด้วย ทำนองเดียวกับผู้พิพากษาฝึกหัด ในกรณีเช่นนี้ไม่ถือว่าอำศาลแฉะรองอำศาลเป็นองค์คณะ

๔. นายแซ ยูนิพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบุรี ตั้งกระทู้ถามว่า ปิ่น (พ.ศ. ๒๔๗๘) ปราบกฏว่าการทำนาของราษฎรเสียหาย เพราะน้ำท่วมมากมาย เป็นเหตุให้ข้าวซึ่งถึงเวดากีบเกี่ยวทำการ กีบเกี่ยวไม่ได้ ต้องแช่อยู่ในน้ำ ทำให้ข้าวงอกและเน่าไปมิใช่น้อย ขอทราบว่ ๑. รัฐบาลได้จัดการสำรวจถึงความเสียหายของชาวนา นบ้างแล้วหรือยัง และทราบไหมว่าการเสียหายคราวนี้นาน้อยเท่าไร ๒. รัฐบาลได้เตรียมการช่วยเหลือชาวนาเหล่านี้ไว้อย่างไรบ้าง

หลวงธรรมสารประสิทธิ์ เดชานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวง เกษตรธิการ ตอบว่า ๑. รัฐบาลได้ทำการสำรวจแล้ว ตาม รายงานที่ได้รับจากจังหวัดต่าง ๆ เพียงวันต้นเดือน ธันวาคม คักน ปราบกฏว่าเนื้อที่นาเสียหายทั้งสิ้น ๒ ล้านไร่เศษ จากเนื้อที่เพาะปลูก ๑๘ ล้านไร่ ๒. ในส่วนการช่วยเหลือนั้นทางการก็มีได้สนองใจเฉย เวदानได้ส่งไป ยังคณะ กรรมการ จังหวัดทุก จังหวัดให้ สอบ สอน และ ช้ แรงด่วน แต่เท่าที่ใครบชแรงจากบางจังหวัด ก็ยังไม่ปรากฏเรื่องที่จะ ต้องช่วยเหลือ เมื่อมีความจำเป็นที่จะต้องช่วยเหลืออย่างใดแล้ว ทางการก็จะได้พิจารณาต่อไป

๕. หลวงวิมณคดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดพังงา ตั้งกระทู้ถามว่า วิชาการเหมืองแร่ ได้ทราบกันอยู่แล้วว่า รัฐบาลยังไม่มีโรงเรียน และมหาวิทยาลัยที่จะฝึกสอนอบรม ฉะนั้นผู้ชำนาญการเหมืองแร่

ก็คงมีแต่ผู้ทำการติดต่อ ทางรัฐบาลและทางเหมืองแร่อยู่ประเภทเดียว คือช่างแผนที่เหมืองแร่ จึงขอทราบที่รัฐบาลได้ตั้งบุคคลเป็นเจ้าพนักงาน โดหะกิจผู้ควบคุมการเหมืองแร่ได้เลือกจากผู้ชำนาญการเหมืองแร่ผู้ใดไม่ได้เลือกผู้ใดไม่ได้เลือกผู้ชำนาญการเหมืองแร่ทั้งหมด

หลวงอรรถสารประสิทธิ์ เดชานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรธิการ ตอบว่า ทางการถือว่าช่างแผนที่เหมืองแร่และเจ้าพนักงานในกอง โดหะกิจนั้นหน้าที่เกี่ยวกับการทำเหมืองแร่ เป็นผู้ชำนาญการเหมืองแร่ การแต่งตั้งเจ้าพนักงาน โดหะกิจนั้น ทางการก็ได้คัดเลือกจากบุคคลดังกล่าวแล้วทุกคน

๖. ชุนขจรเชานิเวศน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดระนอง ตั้งกระทู้ถามว่า ด้วยในจังหวัดระนองและทราบว่าจังหวัดอื่น ๆ หลายจังหวัด ราษฎรเป็นโรคเห็บขา และได้รับอันตรายถึงแก่ชีวิตไปแล้วเป็นจำนวนมาก อยากทราบว่ารัฐบาลได้ช่วยเหลือผู้ ที่ป่วยเป็นโรคนี้ไปได้อย่างไร

น.ค. หลวงข้าราชการสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ตอบว่า โรคเห็บขานั้นตามวิชาการปรากฏว่าเกิดจากบกพร่องในเรื่องอาหารการกินเป็นส่วนใหญ่ เมื่อปรากฏว่าเกิดขึ้น

คนที่โต เจ้าหน้าที่สาธารณสุขก็พยายามแนะนำให้ประชาชนทราบถึง เหตุที่ทำให้เป็นโรคและวิธีป้องกันอยู่เสมอ ส่วนการช่วยเหลือผู้ที่ เจ็บป่วยนั้น แพทย์ก็จ่ายยาต่างๆ สำหรับใช้ในการบำบัดให้ หากที่ใด มีโรคกันอย่างแพร่หลาย เจ้าหน้าที่สาธารณสุขก็ออกไปช่วยเหลือด้วย

๗. พ.อ. พระยาวิเศษสิงหนาท ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครนายก ตั้งกระทู้ถามว่า ๑) การรักษาแม่น้ำท่าคลองเพื่อยังความให้ปราศจาก โสโครกและให้ความสะดวกแก่การสัญจรไปมาของอาณาประชาราษฎร์ ได้มีกฎหมายอยู่แล้ว แต่ก็ยังมีผู้เท็งของโสโครกต่าง ๆ ลงใน แม่น้ำท่าคลองจนเหลือที่จะใช้น้ำนั้นได้ เช่นในคลองโอง่าง คลอง หุดอต ฯ และจุดเรือจุดแพซุงกีดขวางทางสัญจรจนไม่มีช่องทาง สะดวกแก่เรือผ่านไปมา เช่นบริเวณคลองไถ่วัดสระเกษ หรือใน คลองโอง่าง ฯ รัฐบาลได้ทราบบ้างหรือไม่ ๒) หากรัฐบาลได้ ทราบอยู่แล้ว ขอรทราบว่ามีเมื่อใดรัฐบาลจะได้จัดการกวดขันให้การ ใช้นั้นเป็นไปตามกฎหมายสักที

น.ต. หลวงชำนาญวาณิชสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง มหาดไทย ตอบว่า ๑) รัฐบาลทราบ ๒) เรื่องมีผู้เท็งของโสโครก ต่าง ๆ และการจุดเรือจุดแพซุงกีดขวางทางสัญจรไปมาในลำคลอง นั้น ฉะเพาะเรื่องผู้เท็งของโสโครกลงในแม่น้ำท่าคลองนี้ เจ้าหน้าที่ ได้กวดขันเป็นอย่างมากที่จะมิให้มีการกระทำเช่นนั้น แต่ผู้เท็งตอบ

เหตุทั้งในเวดาคำคืน หรือเหตุในขณะที่เจ้าพนักงานไปตรวจเสีย
ทางอื่น ซึ่งอาจจะมีการหักเลี้ยงจ่ายตาไปได้บ้าง แต่อย่างไรก็ดี
เจ้าพนักงานได้ระมัดระวังตรวจตราจับกุมผู้กระทำผิดน้อยอยู่เสมอ ส่วน
เรื่องการจอดเรือแพกัดขวางทางสัญจรนั้น รัฐบาลกำลังพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยเรื่องนี้อยู่แล้ว

๘. พระประณาทกรณ ผู้แทนราษฎรจังหวัดตาก ตั้งกระทู้
ถามว่า ราษฎรในจังหวัดตากที่อยู่อำเภอแม่สอด ซึ่งติดต่อกับเมือง
พม่า และที่อยู่อำเภอบ้านตาก ฉะเพาะตำบลที่ติดต่อกับภาคพายัพ
เสียรัชชูปการเพียงคนละ ๓ บาท ส่วนตำบลอื่นเสีย ๕ บาท ถ้าจะ
คิดถึงความเจริญของท้องถิ่นหรือการทำมาหากินบางแห่งคนที่เสีย
๓ บาทยังดีกว่าคนที่เสีย ๕ บาทเสียอีก รัฐบาลจะลดเงินรัชชูปการ
ที่ตองเสียอยู่คนละ ๕ บาทลงเป็นคนละ ๓ บาทเพื่อความเสมอหน้ากัน
ได้หรือไม่

ขุนส่งมาหารहितะคดี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง
ตอบว่า ข้อเท็จจริงที่ว่าท้องที่ใดเจริญกว่าท้องที่ใดนั้น เป็นเรื่องที่
จะต้องสอบสวน แต่ปัญหาที่ถามฉะเพาะหน้าเป็นเรื่องเปรียบเทียบว่า
ท้องที่ที่เสีย ๓ บาทเจริญกว่าท้องที่ที่เสีย ๕ บาท จึงควรเก็บ ๓ บาท
ทั่วไปนั้น กระทรวงการคลังจะดำเนินการโดยวิธีเช่นนั้นไม่ได้ เพราะ
ในท้องที่ที่เก็บ ๕ บาทก็โดยเห็นว่าเป็นการสมควรแก่ท้องที่นั้น ๆ แล้ว

แต่ถามขอเท็จจริงขึ้นมาใหม่อย่างผู้ตั้งกระทู้ถามว่า ในท้องที่ที่เสีย
๓ บาทดีกว่าท้องที่ที่เสีย ๕ บาท ทางการก็ควรจะเพิ่มท้องที่ที่เสีย
๓ บาทนั้นขึ้น ไม่ใช่ลด ๕ บาทลงไปให้เท่ากัน

๘. นายสนิท เจริญรัฐ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา ตั้ง
กระทู้ถามว่า เนื่องด้วยข้อบังคับของกรมรถไฟซึ่งยังคงใช้อยู่ในเวลานี้
เป็นข้อบังคับที่สร้างขึ้นในสมัยระบอบเก่า และให้อำนาจอธิบดีกรม
รถไฟไว้อย่างกว้างขวาง เช่นในกรณีปลดข้าราชการกรมรถไฟออก
เป็นต้น จึงขอทราบว่ามีรัฐบาลจะคงให้กรมรถไฟอยู่ใต้ข้อบังคับของ
ระบอบเก่าเช่นนี้สืบไป หรือว่าได้ดำริจะเปลี่ยนแปลงแก้ไขให้เหมาะ
สมกับสมัยของระบอบรัฐธรรมนูญอย่างใดบ้างหรือไม่

พ.อ. พระบริภัณฑ์ทักษิณ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ
ตอบว่า คำถามของผู้ตั้งกระทู้กว้างขวางมาก มิได้เจาะจงลงไปว่า
เป็นข้อบังคับของกรมรถไฟเรื่องอะไร อำนาจของใครเป็นผู้ตราข้อ
บังคับนั้น คำตอบจึงอาจไม่ตรงความประสงค์ของผู้ถาม เพราะ
กรมรถไฟมีข้อบังคับมากหลายด้วยกัน แต่อย่างไรก็ดี เมื่อพิจารณา
กระทู้ถามนั้นก็เห็นว่า ผู้ตั้งกระทู้มุ่งจะถามในเรื่องการแต่งตั้งเดือน
ตำแหน่ง เดือนคั้นเงินเดือน และการออกจากตำแหน่งของข้าราชการ
ในกรมรถไฟแน่นอน จึงขอตอบว่าข้อบังคับเรื่องนักระทรวง
เศรษฐการได้เสนอไปยัง ก.พ. เพื่ออนุมัติตามอำนาจในมาตรา ๓๖

แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๗๖ แล้ว
 ในขณะนั้น ก. พ. กำลังพิจารณาอยู่ยังไม่เสร็จ ฉะนั้นในขณะนั้นโดย
 หนังสือของ ก. พ. ที่อนุมัติมา ให้กรมรถไฟโอนโฉนดมาใช้ข้อบังคับเดิม
 ไปพลางก่อน จนกว่าจะอนุมัติข้อบังคับที่ใดตราขึ้นใหม่ กระทรวง
 เศรษฐการจึงจะได้สั่งให้กรมรถไฟปฏิบัติไปตามคำอนุมัติของ ก. พ.
 นั้น แต่การที่ ก. พ. ยังพิจารณาไม่เสร็จนั้น ก็เกี่ยวเป็นเหตุใช้กับ
 คณะกรรมการปรับปรุงการรถไฟอีกต่อหนึ่งด้วย

ส่วนกระทู้ถามของนายสันติ เจริญรัฐ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนคร
 ราชสีมา เรื่องยุบเลิกโรงเรียนฝึกหัดครูประถมกสิกรรมประจำภาค
 ต่าง ๆ นั้น รัฐบาลขอเลื่อนการตอบไปในคราวประชุมคราวหน้า

ประธานสภา ฯ เสนอญัตติตั้งวันของนายเตียง ไชยกาต ผู้แทน
 ราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี เรื่องให้มีการประชุมสภา ฯ ทุกวัน
 ตั้งแต่วันศุกร์ที่ ๒๗ มีนาคม ศกนี้เป็นต้นไป เริ่มแต่เวลา ๑๕.๓๐ นาฬิกา
 ตามเดิม เว้นวันอาทิตย์

ที่ประชุมลงมติเห็นชอบด้วย

ประธานสภา ฯ เสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองหมุดหลักฐาน
 การแผนที่ พุทธศักราช ๒๔๗๘ ซึ่งคณะกรรมการสามัญญัติที่ ๑
 พิจารณาแก้ไขเสร็จแล้ว ต่อที่ประชุม

ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่ ๒ คือไปจนจนวน่าง ในที่สุดที่
ประชุมลงมติให้นำร่างพระราชบัญญัติ^{๒๕๕} เสนอคณะผู้สำเร็จราชการ
แทนพระองค์ เพื่อลงนามออกประกาศใช้บังคับเป็นกฎหมายได้ตาม
รัฐธรรมนูญ

ประธานสภา ฯ เสนอร่างพระราชบัญญัติการสร้างทาง พุทธ
ศักราช ๒๔๗๘ ของรัฐบาล ต่อที่ประชุม

รัฐบาลได้แถลงถึงความจำเป็นในการที่ได้เเสนอร่าง พระราช
บัญญัติ^{๒๕๕} นี้มีความสำคัญว่า ๑. ให้มีเงินทุนสำรองขึ้นเรียกว่า “เงิน
ทุนสำรองสำหรับก่อสร้าง” ๒. ให้กระทรวงมหาดไทยจัดสร้างทาง
ภายในวงเงินสามสิบล้านบาท โดยจ่ายเงินจาก “เงินทุนสำรอง
สำหรับก่อสร้าง” ภายในกำหนดเวลา ๕ ปี

ที่ประชุมได้อภิปรายกันต่อไปจนถึงเวลา ๑๗.๓๕ นาฬิกาจึงหยุด
พัก และเริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๗.๐๓ นาฬิกา

ประธานสภา ฯ เสนอให้ที่ประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
การสร้างทาง พุทธศักราช ๒๔๗๘ ซึ่งค้างพิจารณามาแต่ก่อนนั้น
ต่อไป

ที่ประชุมได้พิจารณากัน และในที่สุดได้ลงมติรับหลักการร่าง
พระราชบัญญัติ^{๒๕๕} และลงมติให้ส่งร่างพระราชบัญญัติ^{๒๕๕} ไปให้คณะ

กรรมวิธีการสามัญชุตที่ ๒ พิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน
๒ วันนับแต่วันที่สภา ฯ ลงมติ

เด็กประชุมเวลา ๑๗.๓๗ นาฬิกา

นายปพาพ บุญ-หลง

นายประเสริฐ บัณฑิตสุนทร

นายบุญช่วย สุนทรหมัด

ผู้ตรวจงาน

คทกรรมบดี

เดชาธิการสภาผู้แทนราษฎร